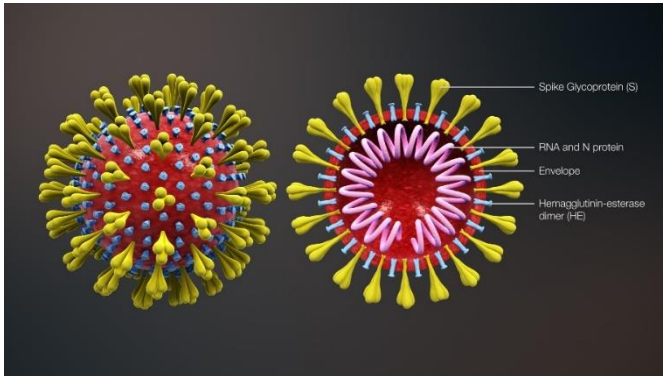
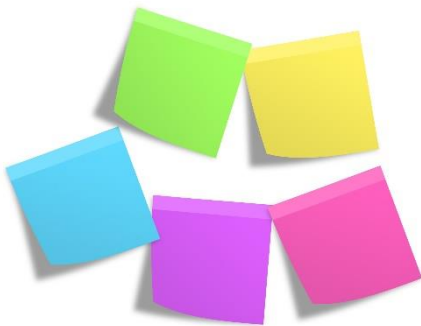

הצעה לפעילות בנושא הקורונה לתלמידי/ות יסודי

אי אפשר להתעלם מזה, הקורונה כאן. וגם תלמידי/ות ביה"ס היסודי כבר מעורים/ות בפרטים, ובטח גם מדברים/ות בינם לבין עצמם/ן. אז מה אנחנו כמורות יכולות לעשות בכיתה? הפעילות הבאה מאפשרת לנו לקיים דיון בכיתה סביב הסוגיות והשאלות שמעסיקות את התלמידים/ות כדי להפיג אולי מעט מהמתחים ואי הודאות ולאפשר שיתוף בקבוצה.

הכנה לשיעור

נכין פתקים דביקים (post-it) בשלושה צבעים למשל, כחול, צהוב וורוד.
נכין גם 3 בריסטולים, על האחד נכתוב: מה אני יודע/ת? על השני: מה אני מרגיש/ה? ועל השלישי: מה אני רוצה לשאול?

מהלך השיעור

פעילות אישית:

נציג את 3 הקטגוריות לתלמידות/ים ונבקש מהן/ם לכתוב על פתקים כחולים: מה הם יודעות/ים על הקורונה. (כל תלמיד/ה יוכלו להשתמש בכמה פתקים שירצו). על פתקים צהובים: מה הם מרגישות/ים בנושא ועל פתקים וורודים: מה הן/ם רוצות/ים לשאול בנושא.
התלמידות/ים ידביקו את הפתקים על הבריסטול המתאים, כך שעל כל בריסטול יהיו פתקים מצבע אחר.

פעילות קבוצתית:

נחלק את הכיתה לשלוש קבוצות. כל קבוצה תקבל את אחד הבריסטולים, עם כל הפתקים שהודבקו עליו. ננחה את הקבוצות לסכם בעבודה משותפת את כל הדברים שעלו, לקרוא הצגה שלהם במליאה. כך למשל הקבוצה שתציג את מה שכבר ידוע, תארגן את הידע המשותף באופן מסודר מהחשוב יותר לחשוב פחות, ותנפה את

הדברים החוזרים. הקבוצה שתציג את הרגשות תוכל לומר: רוב התלמידות/ים בכיתה אמרו ש... חלק מהן/ם גם מרגישות ש... ישנן/ם גם כאלו שכתבו ש... הקבוצה שתציג את השאלות תארגן אותן לפי נושאים, ותציג אותן לפי סדר החשיבות שנראה לה (למשל שאלות נפוצות יותר ונפוצות פחות, או שאלות שקל לענות עליהן לעומת שאלות שאין עליהן תשובה).

דגשים להצגה במליאה:

במהלך ההצגה במליאה נדגיש את הלגיטימיות של כל רגש ושל כל שאלה שנשאלה. נעודד את התלמידות/ים לקשור בין שאלות שנשאלו לבין הידע שקיים כבר בכיתה, וכן לחפש יחד תשובות לשאלות נוספות. במהלך קריאת השאלות של התלמידות/ים ננסה לעמוד איתן/ם על הרגשות שמובעים באמצעות השאלות, ולקשור אותם לרגשות שתיארה הקבוצה שעסקה בנושא.

לסיום:

נבקש מהתלמידות/ים לשתף: האם נוסף לי ידע? איך אני מרגישה/עכשיו? והאם השאלה שלי נענתה? והאם התעוררה לי שאלה חדשה בנושא?